

overheid, haar beslissing waarbij ze vaststelt dat de belangen van de beleggers zijn veilig gesteld uitdrukkelijk en op een gemotiveerde manier moet nemen. Het volstaat niet dat de CBFA het prospectus uitgebreid onderzoekt en haar opmerkingen aan de bieder overmaakt. Het hof van beroep stelde vast dat de documenten die publiek werden gemaakt, geen blijk gaven van de beslissing van de CBFA en van de motieven die hieraan ten grondslag lagen. Het hof van beroep wees de eis van de minderheidsaandeelhouders echter af omdat ze hun beroep hadden moeten instellen tegen de CBFA en niet tegen de bieder.

Het Hof van Cassatie verbreekt het arrest van het hof van beroep. Het Hof van Cassatie verwijt het hof van beroep het onwettig karakter van de beslissing van de CBFA vast te stellen (wegens afwezigheid van uitdrukkelijke en gemotiveerde beslissing door de CBFA), maar er desalniettemin geen gevolgen aan te geven. Door de beslissing van de CBFA niet als ongeldig te beschouwen, verantwoordt het hof van beroep niet wettelijk zijn beslissing om het verzoek tot een prijssupplement van de minderheidsaandeelhouders af te wijzen omdat hun actie niet tegen de betrokken beslissing van de CBFA was gericht.

VOORZITTER VAN DE RECHTBANK VAN KOOPHANDEL BRUSSEL 29 APRIL 2011

VENNOOTSCHAPPEN

Naamloze vennootschap – Algemene vergadering van aandeelhouders

Zaak: nr. R.K.00076/2011

Op 28 april 2011 hield KBC Groep haar jaarlijkse algemene vergadering. Een minderheidsaandeelhouder had een procedure in kort geding aangespannen tegen KBC Groep om één van de agendapunten te laten schrappen, dan wel minstens de gevolgen van de betrokken beslissing op te schorten en de uitvoering ervan te vernietigen. Het agendapunt betrof de goedkeuring van een dividend over het boekjaar 2010. Volgens de eiser was het dividend nadelig voor de aandeelhouders.

De voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel stelt vast dat de algemene vergadering in kwestie plaats vond tijdens de pleidooien op de inleidingszitting en dus in feite zonder voorwerp was geworden. Desalniettemin oordeelt de voorzitter dat het niet aan een (kortgeding)rechter toekomt om een agendapunt te schrappen dat rechtsgeldig werd vastgesteld en waarover de algemene vergadering dient te beraadslagen en te beslissen. Bovendien oordeelt de voorzitter dat de voorde-

ring tot opschorting van de gevolgen en uitvoering van een beslissing van de algemene vergadering die op het ogenblik van het in beraad nemen van de zaak nog niet werd genomen, zonder voorwerp is aangezien die beslissing nog niet bestaat. De voorzitter stelt vast dat hoe dan ook een maatregel zonder tijdslimiet werd gevraagd, terwijl de kortgedingrechter slechts voorlopige maatregelen kan nemen.

HOF VAN BEROEP GENT 14 MAART 2011

VENNOOTSCHAPPEN

Gewone commanditaire vennootschap – Aansprakelijkheid vennoten

Zaak: nr. 2009-AR-3302

Op 28 juni 2001 werd een gewone commanditaire vennootschap in staat van faillissement verklaard. Op 8 februari 2005 verklaarde de rechtbank van koophandel te Turnhout de beherende vennoot eveneens in staat van faillissement. De betrokken beherende vennoot betwistte zijn hoedanigheid van koopman en werd daarin gevolgd door het hof van beroep te Antwerpen. Het Hof van Cassatie verbrak het arrest van het hof van beroep bij arrest van 19 december 2008 (zie *TBH* 2009, afl. 9, p. 938, noot M. COIPEL; vgl. Cass. (1ste k.), 15 april 2011, AR C.10.0544.N). Het Hof van Cassatie verwees naar artikel 205 W.Venn. dat stelt dat de vennootschap een vennootschap onder firma is ten aanzien van de onbeperkt aansprakelijke vennoten en een gewone commanditaire vennootschap ten aanzien van de geldschieters. Het Hof van Cassatie stelt dat alle vennoten van een vennootschap onder firma als kooplieden moeten worden beschouwd. Zij ontlenen die hoedanigheid aan hun lidmaatschap van de vennootschap. De faillietverklaring van een vennootschap onder firma impliceert dat is vastgesteld dat alle vennoten hebben opgehouden te betalen en dat hun krediet is geschokt. Aldus moeten volgens het Hof van Cassatie ook de beherende vennoten van de gewone commanditaire vennootschap als kooplieden worden beschouwd en heeft de faillietverklaring van de gewone commanditaire vennootschap het faillissement van de beherende vennoten tot gevolg.

Het hof van beroep van Gent volgt de redenering van het Hof van Cassatie. De betrokken beherende vennoot betwist dat hij koopman is en stelt dat hij alleszins niet meer als een koopman kon worden beschouwd op het ogenblik van het faillissementsvonnis van 8 februari 2005 of binnen de zes maanden voordien. Bovendien houdt de beherende vennoot voor dat er in zijn hoofd-

geen sprake is van staking van betaling en wankelen van krediet. Dit is volgens het hof van beroep te Gent allemaal niet relevant. Door het faillissement van de commanditaire vennootschap op 28 juni 2001 stond immers meteen ook vast dat de beherende vennoot zelf in staat van faillissement was en dat alle faillissementsvoorwaarden in zijn hoofde waren vervuld. Waar het faillissement van de commanditaire vennootschap automatisch het faillissement van de betrokken beherende vennoot tot gevolg had, creëerde het faillissementsvonnis van 8 februari 2005 niet het faillissement van de beherende

vennoot, maar stelde het eigenlijk gewoon vast. Deze laatste conclusie is voor discussie vatbaar: het feit dat het faillissement van de gewone commanditaire vennootschap automatisch inhoudt dat de beherende vennoot heeft opgehouden te betalen, betekent immers nog niet dat hij effectief door een vonnis (met respect voor de toepasselijke procedurevereisten) failliet is verklaard.

David Haex

Advocaat Linklaters

4. VERVOER / TRANSPORT

Rechtspraak/Jurisprudence

HOF VAN BEROEP ANTWERPEN
5 OKTOBER 2009 (TUSSENARREST) EN
9 MEI 2011 (EINDARREST)

SCHIP EN SCHEEPVAART

Hulp en berging – Bergloon betaald door lading – Regresvordering tegen zeevervoerder – Vordering onder cognossement – Vorderingsrecht

Zaak: nr. 2008/AR/1841

Omwille van motorproblemen werd het ms. 'Moa' ten anker gelegd in het Schaar van Ouden Doel. Bij het keren van het tij ging het schip door zijn anker, waardoor het met het achterschip aan de grond liep en door sleepboten vlotgetrokken moest worden. Een deel van het hulp- en bergloon werd betaald door (de verzekeraars van) de ladingbelanghebbenden.

Aangezien de ladingbelanghebbenden meenden dat een onzeewaardigheid van het schip aan de oorsprong lag van de motorproblemen en de stranding stelden zij vervolgens een vordering in tegen de zeevervoerder ten einde terugbetaling te bekomen van het loon dat de ladingbelanghebbenden aan de bergers hadden betaald.

Het hof oordeelt dat een dergelijke vordering weliswaar geen schade aan of verlies van de lading betreft, maar niettemin een averijvordering is onder het cognossement, en dat het recht om deze vordering in te stellen toekomt aan de partij die houder was van het cognossement *op het ogenblik dat de bergingsactiviteiten werden verricht*. Wie de uiteindelijke eigenaar of bestemming van de goederen was, is niet relevant voor het bepalen van het vorderingsrecht.

De eisende partijen dienen derhalve aan te tonen dat de vordering tot vergoeding van het betaalde bergloon ingesteld wordt door de partijen die op het ogenblik van de berging houder waren van de cognossementen, of door verzekeraars gesubrogeerd in de rechten van deze houders op het ogenblik van de berging. Aantonen door wie de cognossementen ter eindbestemming werden aangeboden volstaat ter zake niet, omdat daarmee nog niet aangetoond is wie op het ogenblik van de berging houder was van de cognossementen.

Aangezien de eisende partijen dit vereiste bewijs in casu niet konden leveren, werd de vordering afgewezen.

BUNDESGERICHTSHOF (BGH)
24 NOVEMBER 2010

VERVOER

Vervoer: internationaal recht – Beperking van aansprakelijkheid – Bewuste roekeloosheid in hoofde van een rechtspersoon – Organen van de rechtspersoon

Zaak: nr. I ZR 192/08

De beperking van aansprakelijkheid, zoals die in diverse verdragen terug te vinden is, kan doorbroken worden wanneer aangetoond wordt dat de aansprakelijke persoon roekeloos gehandeld heeft en met het bewustzijn dat uit zijn handelen waarschijnlijk schade zou voortvloeien. Wanneer de aansprakelijke persoon een rechtspersoon is, moet deze bewuste roekeloosheid aangetoond worden in hoofde van een orgaan van de rechtspersoon.

Frank Stevens

Advocaat Roosendaal Keyzer